

BIULETYN
SĄDU NAJWYŻSZEGO

nr 7-8/2022

z dnia 30 września 2022 r.

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ I SPRAW PUBLICZNYCH.....	14
PYTANIE PRAWNE DO IZBY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	16
UCHWAŁA IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 125/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle regulacji art. 1002 k.c. roszczenie o zachowek, przechodzi na spadkobierców osoby uprawnionej, jeżeli należą oni do kręgu osób uprawnionych do zachowku po pierwszym spadkodawcy (art. 991 k.c.), czyli tym, z którego majątku spadkowego zaspokojony ma zostać zachowek, niezależnie od tego, czy w konkretnej sytuacji faktycznej przysługiwałoby im własne prawo do zachowku po tym pierwszym spadkodawcy, czy też roszczenie o zachowek przechodzi także na tych spadkobierców uprawnionego, którzy byliby uprawnieni do zachowku po ich bezpośrednim spadkodawcy, a nie tylko po pierwotnym spadkodawcy?”

III CZP 126/22

Wniosek Rzecznika Finansowego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa o kredyt bankowy, jako umowa nazwana, uregulowana poza kodeksem cywilnym w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, jest umową wzajemną czy też umową dwustronnie zobowiązującą ale nie wzajemną?”

III CZP 127/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd odwoławczy z urzędu sporządza uzasadnienie postanowienia o odrzuceniu apelacji oraz czy z urzędu doręcza stronie postanowienie o odrzuceniu apelacji z uzasadnieniem?

a w razie pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie, czy złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie postanowienia o odrzuceniu apelacji z uzasadnieniem jest przesłanką dopuszczalności zażalenia na to postanowienie?”

III CZP 128/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle treści przepisu art. 50 ust. 10ac ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2022 r., poz. 1009) w przypadku uprawomocnienia się w sprawach egzekucyjnych postanowień komornika sądowego, odmawiających uiszczenia części opłat żądanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udostępnienie informacji o płatnikach składek i ubezpieczonych, dopuszczalna jest droga sądowa w postępowaniu rozpoznawczym w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przeciwko komornikowi sądowemu o zapłatę tych niewypłaconych należności z tytułu opłat, o których mowa w art. 50 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i odsetek, o których mowa w art. 50 ust. 10ab powołanej ustawy?”

III CZP 129/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Raciborzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w stanie prawnym ukształtowanym na mocy ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469) dopuszczalne jest na skutek rozpoznania zażalenia, o którym mowa w art. 394^{1a} § 1 k.p.c., wydanie przez inny skład sądu pierwszej instancji, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., orzeczenia o treści «zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie», a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie, czy orzeczenie to podlega uzasadnieniu z urzędu (art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.)?»

III CZP 130/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Słupcy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sytuacji gdy w danym wydziale orzeka wyłącznie dwóch sędziów (którym sprawy są przydzielane losowo przez SLPS) z czego jeden wyłączony od losowania, Prezes Sądu, orzekający w tym wydziale, któremu sprawa jest przydzielona zgodnie z podziałem czynności, kierując sprawę do losowania i wyznaczając do udziału w nim innych sędziów, z powołaniem się na przepis § 47 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, narusza zasadę niezmienności składu wynikającą z art. 47b ustawy z dnia 27.07.2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych?

2. Czy Sąd powołany do rozpoznania zażalenia, stwierdziwszy, iż wyznaczenie sędziego referenta do rozpoznania zażalenia

nastąpiło z naruszeniem zasady niezmienności składu wynikającej z przepisu art. 47b ustawy z dnia 27.07.2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, jest pomimo to zobowiązany rozpoznać zażalenie czy też do rozpoznania zażalenia właściwy jest sąd w składzie sędziego referenta, któremu ta sprawa została pierwotnie przydzielona tj. zgodnie z treścią obowiązujących przepisów?”

III CZP 130/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Słupcy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sytuacji gdy w danym wydziale orzeka wyłącznie dwóch sędziów (którym sprawy są przydzielane losowo przez SLPS) z czego jeden wyłączony od losowania, Prezes Sądu, orzekający w tym wydziale, któremu sprawa jest przydzielona zgodnie z podziałem czynności, kierując sprawę do losowania i wyznaczając do udziału w nim innych sędziów, z powołaniem się na przepis § 47 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, narusza zasadę niezmienności składu wynikającą z art. 47b ustawy z dnia 27.07.2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych?

2. Czy Sąd powołany do rozpoznania zażalenia, stwierdziwszy, iż wyznaczenie sędziego referenta do rozpoznania zażalenia nastąpiło z naruszeniem zasady niezmienności składu wynikającej z przepisu art. 47b ustawy z dnia 27.07.2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, jest pomimo to zobowiązany rozpoznać zażalenie czy też do rozpoznania zażalenia właściwy jest sąd w składzie sędziego referenta, któremu ta sprawa została pierwotnie przydzielona tj. zgodnie z treścią obowiązujących

przepisów?”

III CZP 131/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy przez «pozwanego», o którym mowa w art. 139¹ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 z późn. zm.) należy także rozumieć pozwanego będącego przedsiębiorcą wpisanego do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej, o którym mowa w art. 133 § 2¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 z późn. zm.)?”

w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1

2) Czy przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 133 § 2¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 z późn. zm.) należy także rozumieć przedsiębiorcę, w stosunku do którego ujawniono w Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej fakt zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, lecz nie dokonano wykreślenia jego wpisu?”

III CZP 132/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dłużnik, który – mimo wezwania do zapłaty – nie zwraca nienależnego świadczenia spełnionego przez kredytobiorcę

będącego konsumentem w wykonaniu nieważnej umowy zawierającej niedozwolone klauzule umowne, winien zapłacić odsetki ustawowe za opóźnienie przewidziane w art. 481 § 1 k.c. od momentu popadnięcia w opóźnienie w rozumieniu art. 455 k.c., czy też popada w opóźnienie dopiero po dotarciu do niego oświadczenia konsumenta o odmowie potwierdzenia abuzywnych postanowień umownych albo upływu terminu wyznaczonego na złożenie takiego oświadczenia, równoznacznego z zakończeniem stanu bezskuteczności zawieszanej umowy?”

III CZP 133/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powstała z przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w toku postępowania (w tym apelacyjnego) ma legitymację procesową do dalszego prowadzenia sprawy *ex lege* w tym postępowaniu, stając się sukcesorem praw i obowiązków po podmiocie przekształcanym (osobie fizycznej)?”

III CZP 134/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powód, który dochodzi roszczenia o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o ustanowienie prawa własności użytkownika wieczystego gruntu oraz przeniesienie prawa własności części znajdującego się na tym gruncie budynku, gdy podstawę jego roszczenia (art. 64 k.c.) stanowi ostateczna decyzja

administracyjna wydana na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279, z późn. zm.), w razie zwłoki dłużnika w wykonaniu decyzji administracyjnej, może na podstawie art. 480 § 1 k.c. żądać upoważnienia go przez sąd do wykonania na koszt dłużnika robót budowlanych, mających na celu wyodrębnienie części budynku?”

III CZP 135/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w związku z uchycieniem art. 369 § 2 k.p.c. ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469) i w związku z art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – wskazana w art. 328 § 4 k.p.c. przesłanka odrzucenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem z powodu jego niedopuszczalności obejmuje swoim zakresem również złożenie takiego wniosku w dniu ogłoszenia wyroku, ale przed godziną jego publikacji?”

III CZP 136/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy właścicielowi nieruchomości położonej na obszarze ograniczonego użytkowania utworzonego dla portu lotniczego, w przypadku przekroczenia na skutek ruchu lotniczego dopuszczalnego poziomu hałasu w budynku mieszkalnym

znajdującym się na tej nieruchomości, przysługuje – na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973) – roszczenie o naprawienie szkody obejmującej nieponiesione (hipotetyczne) koszty zapewnienia w tym budynku klimatu akustycznego zgodnego z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej, gdy brak obowiązku podjęcia przez właściciela działań w tym zakresie w związku z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania?”,

a w razie negatywnej odpowiedzi:

„Czy właściciel nieruchomości położonej na obszarze ograniczonego użytkowania utworzonego dla portu lotniczego, w przypadku przekroczenia na skutek ruchu lotniczego dopuszczalnego poziomu hałasu w budynku mieszkalnym znajdującym się na tej nieruchomości, może żądać naprawienia szkody obejmującej nieponiesione (hipotetyczne) koszty zapewnienia w tym budynku klimatu akustycznego zgodnego z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej na podstawie art. 435 § 1 k.c. w zw. z art. 322 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973)?”

III CZP 137/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy prawomocne orzeczenie Sądu Rejonowego (referendarza sądowego) w przedmiocie stwierdzenia braku podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania w trybie art. 24

ust. 6 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. 2021 r., poz. 112, ze zm.) staje się na podstawie art. 365 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wiążące dla innych Sądów w zakresie stanowiącej przesłankę rozstrzygnięcia oceny Sądu Rejestrowego (referendarza sądowego), iż rezygnacja z funkcji jedyne go członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie była skuteczna;

2. Czy na gruncie stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie art. 202 § 6 k.s.h. złożenie przez jedyne go członka zarządu oświadczenia o rezygnacji z funkcji na ręce pełnomocnika powołanego uchwałą zgromadzenia wspólników, było prawnie skuteczne?”

III CZP 138/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 136 ust. 3 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 1973), szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2 tej ustawy, są także nieponiesione koszty mające na celu wypełnienie wymagań technicznych przez istniejące budynki posadowione na nieruchomości położonej w strefie ograniczonego użytkowania utworzonego dla lotniska, w razie określenia na tym obszarze wymagań technicznych dotyczących budynków, jeżeli właściciel nie doznaje ograniczeń w sposobie korzystania z nieruchomości i brak jest obowiązku podjęcia przez niego działań w tym zakresie w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania?”

III CZP 139/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uiszczenie brakującej opłaty od pozwu w terminie tygodniowym od dnia doręczenia zarządzenia o zwrocie pozwu, powodujące, że pozew wywołuje skutek od daty jego pierwotnego wniesienia zgodnie z art. 130² § 2 k.p.c., czyni zażalenie na zarządzenie o zwrocie pozwu niedopuszczalnym?”

III CZP 141/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dyspozycją art. 258 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku – Prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r., poz. 1228) – dalej PrUp – stanowiącego, że sprzeciw może być oparty wyłącznie na twierdzeniach i zarzutach wskazanych wyłącznie w zgłoszeniu wierzytelności, objęte są również dowody wskazane w zgłoszeniu wierzytelności (tj. czy dopuszczalne jest powoływanie przez wierzyciela nowych dowodów dopiero w sprzeciwie co do odmowy uznania wierzytelności na liście wierzytelności – dla wykazania faktów, na które wierzyciel powoływał się już w zgłoszeniu wierzytelności)?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 3/22 – z dnia 1 lipca 2022 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„1. Czy udział w składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) w postępowaniu incydentalnym jakim jest orzekanie w przedmiocie środków zapobiegawczych powoduje *a priori* przypadek nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), czy też zachodzi konieczność dodatkowego badania, w konkretnych i неповtarzalnych okolicznościach sprawy, czy doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – i wówczas aktualizuje się obowiązek każdorazowego zawarcia w uzasadnieniu orzeczenia Sądu odwoławczego oceny ewentualnego wpływu wadliwości procesu powoływania sędziego w konkretnych okolicznościach na naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu powołanych przepisów, bez względu na to czy strony postępowania incydentalnego wykazyły w tym zakresie stosowną inicjatywę zgłaszając zastrzeżenia do obsady

Sądu I instancji;

2. Czy w przypadku stwierdzenia nienależytej obsady Sądu I instancji skutkującej bezwzględną przyczyną odwoławczą podczas procedowania przez Sąd I instancji w przedmiocie stosowania (przedłużenia) tymczasowego aresztowania (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.) a w konsekwencji uchylenia zaskarzonego postanowienia Sąd II instancji uprawniony jest do zastosowania tymczasowego aresztowania w postępowaniu odwoławczym wywołanym wniesionym zażaleniem «na korzyść» oskarzonego (podejrzanego), czy też mając na względzie treść powołanego przepisu, możliwym jest jedynie uchylenie zaskarzonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 5/22 – z dnia 1 lipca 2022 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Użyty w art. 240 § 1 k.k. zwrot «mając wiarygodną wiadomość» należy rozumieć jako stan wiedzy podmiotu tego czynu w chwili jego popełnienia; termin «niezwłocznie» odnosi się nie do czasu powzięcia informacji o czynie zabronionym dodanym do katalogu przestępstw wymienionych w art. 240 § 1 k.k. przez ustawę z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 773), ale do momentu, w którym zaktualizował się obowiązek denuncjacji, co nastąpiło w dniu 13 lipca 2017 r.; jedyną czynność sprawczą czynu zabronionego z art. 240 § 1 k.k. określa czasownik «nie zawiadamia».

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ
I SPRAW PUBLICZNYCH**

I NZP 2/22

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie I Wydział Cywilny przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlega umorzeniu na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli w toku rozpoznawania tej skargi doszło do prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie, której skarga dotyczy?”

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY ODPOWIEDZIALNOŚCI
ZAWODOWEJ**

II ZZP 1/22

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak unormowania kwestii wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 137) skutkuje koniecznością zastosowania art. 49 § 1 tej ustawy i dalej uregulowań wynikających z art. 55 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 1904), czy też zastosować należy wprost przepis art. 27 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym odnoszący się do sędziów i asesorów wszystkich sądów?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 4/22

Pytanie prawne Sądu Rejonowego Katowice – Zachód w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„a) Czy sąd w składzie 1-osobowym wynikającym z epizodycznych regulacji art. 15zsz¹ ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID - 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. 2021, poz. 1090) jest «sądem ustanowionym ustawą» w rozumieniu art. 6 ust 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka?

b) W wypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie 2a, tj. uznania, że Sąd w składzie 1 - osobowym nie jest «Sądem ustanowionym ustawą» w rozumieniu art. 6 ust 1 Europejskiej Konwencji Praw człowieka czy zasadnym jest pomijanie w/w regulacji na podstawie art. 91 ust 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ukształtowanie składu Sądu w postępowaniu zażaleniowym na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, a zatem w niniejszej sprawie w oparciu o art. 767⁴ § 1¹ k.p.c. (skład 3 - osobowy)?”

III UZP 7/22

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pobieranie emerytury z art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 291) wyłącza możliwość nabycia przez byłego pracownika kolejowego prawa do deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 74 ustawy z 8 września 2000 roku o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego «Polskie Koleje Państwowe» (tekst jedn.: z 2021 r. poz. 146) z uwagi na okoliczność, że przesłanką ustalenia prawa do tej emerytury jest wyłącznie osiągnięcie przez ubezpieczonego wieku emerytalnego?»

UCHWAŁA IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 3/22 – z dnia 17 lipca 2022 r. w składzie 3 sędziów Sądu Najwyższego na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Okres 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r., poz. 1867) nie musi przypadać w całości wyłącznie po ostatnim zatrudnieniu ubezpieczonego oraz po rozwiązaniu umowy o pracę z przyczyn ekonomicznych, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 73 ust. 3 lub 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r., poz. 690).